

“मीठे बच्चे- बाबाले तिमीलाई अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको दान दिनुहुन्छ, तिमीले पनि अरूलाई दान दिइराख, यसै दानबाट सद्गति हुनेछ ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ नयाँ मार्ग तिमी बच्चाहरू सिवाय अरू कसैले पनि जान्दैन ?

उत्तर:- घर जाने मार्ग वा स्वर्ग जाने मार्ग अहिले बाबाद्वारा तिमीलाई मिलेको छ । तिमीले जान्दछौ- शान्तिधाम हामी आत्माहरूको घर हो, स्वर्ग भिन्दै हो, शान्तिधाम भिन्दै हो । यो नयाँ मार्ग तिमी सिवाय कसैले पनि जान्दैन । तिमीले भन्दछौ- अब कुम्भकर्णको निद्रालाई छोडौं, आँखा खोलौं, पावन बनौं । पावन बनेर मात्रै घर जान सक्नेछौं ।

गीत:- जाग सजनियाँ जाग... ।

ओम् शान्ति । भगवानुवाच । यो कुरा त बाबाले सम्झाउनुभएको छ- मनुष्यहरूलाई वा देवताहरूलाई भगवान् भनिदैन किनकि उनीहरूको साकारी रूप हुन्छ । तर परमपिता परमात्माको न आकारी, न साकारी रूप हुन्छ, त्यसैले उहाँलाई शिव परमात्माय नमः भनिन्छ । ज्ञानका सागर उहाँ एक मात्रै हुनुहुन्छ । कुनै मनुष्यमा ज्ञान हुन सक्दैन । के को ज्ञान ? रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान अथवा आत्मा र परमात्माको यो ज्ञान कसैमा हुँदैन । त्यसैले बाबा आएर जगाउनुहुन्छ- हे सखीहरू, हे भक्तिनीहरू जाग । सबै पुरुष अथवा स्त्री भक्त-भक्तिनीहरू हुन् । भगवान्लाई याद गर्छन् । सबै दुलहीहरूले याद गर्छन् एक दुलहालाई । सबै प्रेमीका आत्माहरूले परमपिता परमात्मा प्रेमीलाई याद गर्छन् । सबै सीताहरू हुन्, राम एक परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ । राम शब्द किन भन्दछन् ? रावण राज्य छ नि । त्यसैले त्यसको तुलनामा रामराज्य भनिन्छ । राम हुनुहुन्छ बाबा, जसलाई ईश्वर पनि भन्दछन्, भगवान् पनि भन्दछन् । उहाँको वास्तविक नाम शिव हो । भन्नुहुन्छ- जाग, अब नवयुग आउँदैछ । पुरानो युग समाप्त भइरहेको छ । यो महाभारत लडाईँपछि सत्ययुग स्थापना हुन्छ र यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य हुनेछ । पुरानो कलियुग समाप्त भइरहेको छ । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! कुम्भकर्णको निद्रालाई छोड । अब आँखा खोल । नयाँ दुनियाँ आउँदैछ । नयाँ दुनियाँलाई स्वर्ग, सत्ययुग भनिन्छ । यो हो नयाँ मार्ग । यो घर वा स्वर्गमा जाने मार्ग कसैले पनि जान्दैन । स्वर्ग अलग्गै हो, शान्तिधाम जहाँ आत्माहरू रहन्छन्, त्यो अलग्गै हो । अब बाबा भन्नुहुन्छ- जाग, तिमी रावण राज्यमा पतित भएका छौ । यस समय एक जना पनि पवित्र आत्मा हुन सक्दैन । पुण्य आत्मा भनिदैन । हुन त मनुष्यले दान-पुण्य गर्छन्, तर पवित्र आत्मा त एउटा पनि छैन । यहाँ कलियुगमा छन् पतित आत्माहरू, सत्ययुगमा हुन्छन् पावन आत्माहरू, त्यसैले भन्दछन्- हे शिवबाबा ! आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । यो पवित्रताको कुरा हो । यतिबेला बाबा आएर तिमी बच्चाहरूलाई अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको दान दिनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ- तिमीले पनि अरूलाई दान दिइराख्यौ भने ५ विकारको ग्रहण छुट्नेछ । ५ विकारको दान दियो भने दुःखको ग्रहण छुट्छ । पवित्र बनेर सुखधाममा जानेछौ । ५ विकारमा पहिलो नम्बर हो काम, त्यसलाई छोडेर पवित्र बन । सबैले स्वयम् पनि भन्दछन्- हे पतित-पावन, हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । पतित विकारीलाई भनिन्छ । यो सुख र दुःखको खेल यहाँका लागि नै भनिएको हो । बाबा भारतमा नै आएर साधारण तनमा प्रवेश गर्नुहुन्छ अनि बसेर यिनको जीवनी पनि सुनाउनुहुन्छ । यी हुन् सबै ब्राह्मण-ब्राह्मणीहरू, प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान । तिमीले सबैलाई पवित्र बन्ने युक्ति बताउँछौ । तिमी ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारीहरू विकारमा जान सक्दैनौ । तिमी ब्राह्मणहरूको यो एउटै जन्म हुन्छ । देवता वर्णमा तिमीले २० जन्म लिन्छौ, वैश्य, शूद्र वर्णमा ६३ जन्म । ब्राह्मण वर्णको यो एक अन्तिम जन्म हो, जसमा नै पवित्र बन्नु छ । बाबा भन्नुहुन्छ पवित्र बन । बाबाको याद अथवा योगबलबाट विकर्म भस्म हुन्छ । यो एक जन्म पवित्र बन्नु छ । सत्ययुगमा त कोही पनि पतित हुँदैन । अहिले यो अन्तिम जन्म पावन बन्यौ भने २१ जन्म पावन रहनेछौ । पावन थियो, अहिले पतित बनेका छौ । पतित भएर त बोलाएका हौ । पतित कसले बनायो ? रावणको आसुरी मतले । तिमीलाई रावण राज्यबाट, दुःखबाट मैले बाहेक अरू कसैले पनि मुक्त गर्न सक्दैन । सबै काम चितामा बसेर भस्म भएका छौ । मैले आएर ज्ञान चितामा बसाल्नु पर्छ । ज्ञान जल छर्कनु पर्छ । सबैको सद्गति गर्नुपर्छ । जसले राम्रोसँग पढाइ पढ्छन् उनैको सद्गति हुन्छ । अरू सबै जान्छन् शान्तिधाममा । सत्ययुगमा केवल देवी-देवताहरू थिए, उनीहरूलाई मात्र सद्गति मिल्छ । अरू सबैलाई गति अथवा मुक्ति मिल्छ । ५ हजार वर्ष पहिला यी देवी-देवताहरूको राज्य थियो । लाखौं वर्षको कुरा होइन । अब बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू !

म पितालाई याद गर । मन्मनाभव शब्द त प्रसिद्ध छ । भगवानुवाच— कुनै पनि देहधारीलाई भगवान् भनिदैन । आत्माहरूले त एक शरीर छोडेर अर्को शरीर लिन्छन् । कहिले स्त्री, कहिले पुरुष बन्छन् । भगवान् कहिल्यै पनि जन्म मरणको खेलमा आउनुहुन्न । यो ड्रामामा निश्चित छ । एक जन्म अर्को जन्मसँग मिल्दैन । फेरि तिम्रो यो जन्म दोहोरियो भने यही कर्म, यही स्वरूप फेरि लिनेछौ । यो ड्रामा अनादि बनी-बनाउ छ । यो परिवर्तन हुन सक्दैन । श्री कृष्णको जुन शरीर सत्ययुगमा थियो त्यो फेरि वहाँ नै मिल्नेछ । त्यो आत्मा त अहिले यहाँ छ । तिमीले अहिले जान्दछौ— म नै त्यो बन्नेछु । यो लक्ष्मी-नारायणको स्वरूप यथार्थ होइन । बन्नेछौं फेरि त्यही । यी कुरा नयाँ कसैले पनि बुझ्न सक्दैन । राम्ररी जब कसैलाई सम्झायौ भने ८४ को चक्रलाई बुझ्नेछन् र अवश्य पनि हामी हरेक जन्ममा नाम, रूप, स्वरूप आदि भिन्दा-भिन्दै हुन्छौं भन्ने बुझ्नेछन् । अहिले यिनको ८४ औं जन्मको स्वरूप यो हो, त्यसैले नारायणको स्वरूप करिब-करिब यस्तो देखाएका छन् । नत्र भने मनुष्यले बुझ्न सक्दैनन् ।

तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— मम्मा-बाबा नै यस्ता लक्ष्मी-नारायण बन्नुहुन्छ । यहाँ त ५ तत्त्व पवित्र छैनन् । यी शरीर सबै पतित छन् । सत्ययुगमा शरीर पनि पवित्र हुन्छ । कृष्णलाई परम सुन्दर भन्दछन् । स्वाभाविक सुन्दरता हुन्छ । यहाँ वेलायतमा छन् त मानिसहरू गोरा छन् तर उनीहरूलाई कहाँ देवता भनिन्छ र ? दैवी गुण त छैनन् नि । त्यसैले बाबाले कति राम्ररी बसेर सम्झाउनुहुन्छ । यो हो सर्वोच्च पढाइ, जसबाट तिम्रो कति उच्च कमाइ हुन्छ । अनगिन्ती हीरा जुहारत, धन हुन्छ । वहाँ त हीरा जुहारतका महल थिए । अहिले ती सबै गुम भएका छन् । तिमी कति धनवान् बन्दछौ । अपरम्पार कमाइ हुन्छ २१ जन्मका लागि, यसका लागि धेरै मेहनत चाहिन्छ । देही-अभिमानि बन्नु छ, म आत्मा हुँ, यो पुरानो शरीर छोडेर अब फर्केर आफ्नो घर जानु छ । बाबा अहिले लिन आउनु भएको छ । हामी आत्माले ८४ जन्म पूरा गर्नु, अब फेरि पावन बन्नु छ, बाबालाई याद गर्नु छ । नत्र भने विनाशको समय हो, सजाय खाएर फर्केर जानेछौं । हिसाब-किताब त सबैले चुक्ता गर्नु नै छ । भक्तिमार्गमा काशी कलवट खान्थे तैपनि कसैले मुक्ति पाउन सक्दैनथे । त्यो हो भक्तिमार्ग, यो हो ज्ञानमार्ग । यसमा जीवघात गर्ने आवश्यकता छैन । त्यो हो जीव-घात । फेरि भावना हुन्छ— मुक्ति प्राप्त गरौं त्यसैले पापको हिसाब-किताब चुक्ता गरेर फेरि चालू हुन्छ । अहिले त काशी कलवटको मुश्किल कसैले साहस गर्छन् । तर मुक्ति वा जीवनमुक्ति मिल्न सक्दैन । बाबा बाहेक कसैले पनि जीवनमुक्ति दिन सक्दैन । आत्माहरू आइरहन्छन् फेरि फर्केर कसरी जान्छन् ? बाबा नै आएर सबैलाई सद्गति गरेर फर्काएर लैजानुहुन्छ । सत्ययुगमा धेरै कम मनुष्य रहन्छन् । आत्मा त कहिल्यै विनाश हुँदैन । आत्मा अविनाशी छ, शरीर विनाशी छ । सत्ययुगमा आयु लामो हुन्छ । दुःखको कुरा हुँदैन । एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छन् । जसरी सर्पको उदाहरण छ, त्यसलाई मर्नु भनिदैन, दुःखको कुरा हुँदैन । सम्झन्छन्— अब समय पूरा भयो, यो शरीर छोडेर अर्को लिनेछु । तिमी बच्चाहरूले यस शरीरबाट अलग हुने अभ्यास यहाँ नै गर्नु छ । म आत्मा हुँ, अब मलाई घर जानु छ र फेरि नयाँ दुनियाँमा आउनेछु, नयाँ शरीर लिनेछु, यो अभ्यास गर । तिमीले जान्दछौ— आत्माले ८४ जन्म लिन्छ । मनुष्यले फेरि ८४ लाख भनिदिएका छन् । बाबाका लागि त फेरि अनगिन्ती पत्थरमा हुनुहुन्छ भनिदिन्छन् । त्यसलाई भनिन्छ धर्मको ग्लानि । मनुष्य स्वच्छ बुद्धिबाट बिल्कुलै तुच्छ बुद्धिका बनेका छन् । अब बाबाले तिमीलाई स्वच्छ बुद्धिको बनाउनुहुन्छ । स्वच्छ बन्छौ यादबाट । बाबा भन्नुहुन्छ— अब नवयुग आउँछ, त्यसको लक्षण यो महाभारत लडाई हो । यो त्यही मिसाइल प्रयोग हुने लडाई हो, जसमा अनेक धर्मको विनाश, एक धर्मको स्थापना भएको थियो, त्यसैले अवश्य भगवान् हुनु पर्छ नि । कृष्ण यहाँ कसरी आउन सक्छन् ? ज्ञानका सागर निराकार वा कृष्ण ? कृष्णलाई यो ज्ञान हुँदैन । यो ज्ञान नै गुम हुन्छ । तिमीहरूका पनि फेरि भक्तिमार्गमा चित्र बन्नेछन् । तिमी पूज्य नै पुजारी बन्दछौ, कला कम हुन्छन् । आयु पनि कम हुन्छ किनकि भोगी बन्छौ । वहाँ हुन्छन् योगी । यस्तो होइन, कसैको यादमा योग लगाउँछौ । वहाँ हुन्छ नै पवित्रता । कृष्णलाई पनि योगेश्वर भन्दछन् । यतिबेला कृष्णको आत्माले बाबासँग योग लगाइरहेको छ । कृष्णको आत्मा यतिबेला योगेश्वर छ, सत्ययुगमा योगेश्वर भनिदैन । वहाँ त राजकुमार बन्दछन् । त्यसैले अन्त्यमा यस्तो अवस्था हुनु पर्छ जो बाबा सिवाय अरु कसैको देह याद नरहोस् । देहबाट र पुरानो दुनियाँबाट ममत्व मेटियोस् । संन्यासी रहन त पुरानो दुनियाँमा रहन्छन् तर घरबारबाट ममत्व मेटाइदिन्छन् । ब्रह्मलाई ईश्वर सम्भरेर ब्रह्मसँग योग लगाउँछन् । आफूलाई ब्रह्म ज्ञानी, तत्त्व ज्ञानी भन्दछन् । सम्झन्छन् म ब्रह्ममा लीन हुनेछु । बाबा भन्नुहुन्छ— यो सबै गलत हो । सही त म हुँ, मलाई नै सत्य भन्दछन् ।

बाबा सम्भाउनुहुन्छ— यादको यात्रा धेरै पक्का हुनुपर्छ । ज्ञान त धेरै सहज छ । देही-अभिमानी बन्नमा नै मेहनत छ । बाबा भन्नुहुन्छ— कसैको पनि देह याद नआओस्, यो हो भूतको याद, भूत पूजा । म त अशरीरी हुँ, तिमीले याद गर्नु छ मलाई । यी आँखाद्वारा देखेर पनि बुद्धिबाट बाबालाई याद गर । बाबाको निर्देशनमा चल्थौ भने धर्मराजको सजायबाट छुट्नेछौ । पावन बन्थौ भने सजाय समाप्त हुनेछ, धेरै ठूलो लक्ष्य छ । प्रजा बन्न त धेरै सहज छ, त्यसमा पनि साहुकार प्रजा, गरीब प्रजा को-को बन्न सक्छन्, सबै सम्भाउनुहुन्छ । अन्त्यमा तिम्रो बुद्धिको योग हुनुपर्छ बाबा र घरसँग । जसरी कलाकारको नाटकमा पार्ट पूरा भएपछि बुद्धि घरतिर जान्छ । यो हो बेहदको कुरा । त्यो हो हृदको आम्दानी, यो हो बेहदको आम्दानी । राम्रा कलाकारको आम्दानी पनि धेरै हुन्छ नि । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि बुद्धियोग वहाँ लगाउनु छ । ती दुनियाँका प्रेमी-प्रेमीका हुन्छन् एक अर्काका । यहाँ त सबै प्रेमीहरूका हुनुहुन्छ एक प्रेमी । उहाँलाई नै सबैले याद गर्छन् । अद्भुत यात्री हुनुहुन्छ नि । यस समय आउनुभएको छ सबै दुःखबाट छुटाएर सद्गतिमा लैजानका लागि । उहाँलाई भनिन्छ सच्चा-सच्चा प्रेमी । तिनीहरू एक अर्काको शरीरमा आकर्षित हुन्छन्, विकारको कुरा हुँदैन । त्यसलाई भनिन्छ— देह-अभिमानको योग । त्यो भूतको याद भयो । मनुष्यलाई याद गर्नु भनेको ५ भूतलाई, प्रकृतिलाई याद गर्नु हो । बाबा भन्नुहुन्छ— प्रकृतिलाई बिर्सिएर मलाई याद गर । यसमा मेहनत छ अनि दैवी गुण पनि चाहिन्छ । कसैसँग बदला लिनु, यो पनि आसुरी गुण हो । सत्ययुगमा हुन्छ नै एक धर्म, बदला लिने कुरा हुँदैन । त्यो हो नै अद्वैत देवता धर्म जुन शिवबाबा सिवाय कसैले स्थापना गर्न सक्दैन । सूक्ष्मवतनवासी देवताहरूलाई भनिन्छ फरिश्ता । यस समय तिमी ब्राह्मण हो फेरि फरिश्ता बन्नेछौ । फेरि फर्केर जानेछौ घर अनि नयाँ दुनियाँमा आएर दैवीगुणधारी मनुष्य अर्थात् देवता बन्नेछौ । अहिले शूद्रबाट ब्राह्मण बनेका छौ । प्रजापिता ब्रह्माको बच्चा नबनी कसरी वर्सा लिन्छौ ? यी प्रजापिता ब्रह्मा र मम्मा, यिनै फेरि लक्ष्मी-नारायण बन्छन् । अब हेर तिमीलाई जैनीहरूले भन्दछन्— हाम्रो जैन धर्म सबैभन्दा पुरानो हो । तर वास्तवमा महावीर त आदि देव ब्रह्मालाई नै भन्दछन् । हुन् ब्रह्मा नै, तर कुनै जैन मुनि आएर उनले महावीर नाम राखिदिए । अहिले तिमीहरू सबै महावीर हो नि । मायामाथि विजय प्राप्त गरिरहेका छौ । तिमीहरू सबै बहादुर बन्दछौ । सच्चा-सच्चा महावीर महावीरनी तिमीहरू हो । तिमीहरूको नाम हो शिव शक्ति, तिमीहरू सिंहमाथि सवारी हुन्छौ र महारथीहरू हात्तीमाथि । फेरि पनि बाबा भन्नुहुन्छ— धेरै महान् लक्ष्य छ । एक बाबालाई याद गर्नु भने मात्र विकर्म विनाश हुन्छ, अरू कुनै मार्ग छैन । योगबलबाट तिमीले विश्वमाथि राज्य गर्दछौ । आत्माले भन्दछ— अब मलाई घर जानु छ, यो पुरानो दुनियाँ हो, यो हो बेहदको संन्यास । गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पवित्र बन्नु छ । चक्रलाई जान्यौ भने चक्रवर्ती राजा बन्नेछौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) धर्मराजको सजायबाट बच्नका लागि कसैको पनि देहलाई याद गर्नु छैन, यी आँखाबाट सबै कुरा देखेर पनि एक बाबालाई याद गर्नु छ, अशरीरी बन्ने अभ्यास गर्नु छ । पावन बन्नु छ ।
- २) मुक्ति र जीवनमुक्तिको मार्ग सबैलाई बताउनु छ । अब नाटक पूरा भयो, घर जानु छ— यसै स्मृतिबाट बेहदको आम्दानी जम्मा गर्नु छ ।

वरदानः— देह, सम्बन्ध एवं वैभवको बन्धनबाट स्वतन्त्र बाबा समान कर्मातीत भव

जो निमित्त मात्र भएर आज्ञा अनुसार प्रवृत्तिलाई सम्हाल्दै आत्मिक स्वरूपमा रहन्छन्, मोहका कारण होइन । उनीहरूलाई यदि अहिले तुरुन्तै आऊ भनी आदेश दिएमा आउनेछन् । बिगुल बज्यो अनि सोचनमा समय नलागोस्— तब भनिन्छ नष्टोमोहा । त्यसैले सदैव आफूलाई जाँच गर्नु छ— देहको, सम्बन्धको, वैभवको बन्धनले आफूतिर खिचेको त छैन ? जहाँ बन्धन हुन्छ त्यहाँ आकर्षण हुनेछ । तर जो स्वतन्त्र छन् उनीहरू बाबा समान कर्मातीत स्थितिको समीप छन् ।

स्लोगनः— स्नेह र सहयोगका साथै शक्ति रूप बन्थौ भने राजधानीमा नम्बर पहिला आउनेछ ।